

Comercianții de înger

Adrian Păunescu

Au trecut prin orașele noastre
comercianții de înger,
vindeau înger,
împreună cu mături,
dacă luai și pământul de flori.

Înger, ultimii înger,
din recoltele spontane, împreună cu ceva lucruri
de uz imediat.

Unde să-i ținem? Ce să facem
cu îngerii, în vremea aceasta?
Așa și este, ce să facem cu îngerii?
Îngerii sunt o mare problemă
în toate așezările profane.

Ce-o să zică nevastă-mea
dacă rămân cu îngerul în casă,
când ea pleacă la orele șase
la servicii, iar eu am recuperare.

Bine, dar îngerul nu-i femeie,
de ce s-ar supăra tovarășa,
nu are motiv, îngerul nu-i femeie
și nici nu va fi niciodată.

Nici chiar în orele mele libere?
Nici chiar?
Și-atunci de ce să-mi iau înger,
când și sectoristul va deveni suspicios?

Luați dumneavoastră, doamnă,
luați un înger, e foarte ieftin,
vă va trebui, când bărbatul
va fi plecat!
Doamne ferește,
nu știți cât e de gelos!
Bine, bine, dar îngerul
nu numai că nu e femeie
pentru bărbatul dumneavoastră,
dar nu e nici bărbat
pentru dumneavoastră.

Nu e? Zău? Și-atunci?
Ce-o să zică biata soacră-mea,
copiii, când or veni, ce-o să zică eu?
Or să se uite vecinii la mine,
așteptând explicații.
Eu o să mă roșesc, bărbatul meu
o să dea în darul beției,
lumea o să ne ocolească,
vom plăti o persoană în plus
la încălzire, la chirie, la apă,
nu, nu, ingeri- nu,
mai bine o pasăre,
sau chiar, Doamne iartă-mă,
un purcel, văd eu cum l-oi crește,
însă ingeri- nu!
Și îngerii nu putură fi văzuți,
dărdâiau în căruțele amărâte
pline cu pământ de flori și măhuri,
comercianții de ingeri îi pierdură,
în lupta cu fiscul,
caii se treziră în abatoare,
iar ei, îngerii, trimiși special din ceruri
zburară ce zburară
cu măhuri și pământ de flori,
cu căruțele amărâte cu tot,
încât orașele
sunt astăzi murdare
și sterpe de orice înflorire,
în vreme ce prin tribunale
nu se mai termină procesele intentate
comercianților de ingeri
care nu au nici o dovadă
însă au numeroase aripi
care le spintecă
hainele îndelungatei lor detențiuni.